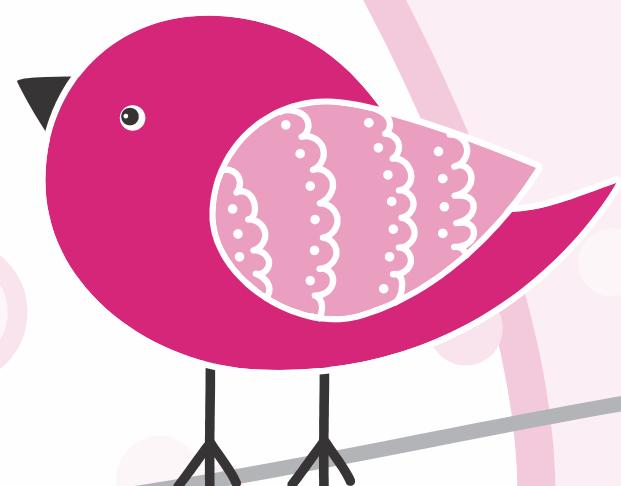

فارسی پنجم

مؤلف: حمید طالب تبار

سَلَامُ الْخَيْرِ مُبَارَكٌ

فهرست

صفحه	عنوان
	بخش دوم (پرسش‌های چهارگزینه‌ای)
۱۹۳	درس اول: تماشاخانه
۱۹۴	پاسخ تشریحی
۲۰۰	درس دوم: فضل خدا
۲۰۳	پاسخ تشریحی
۲۰۸	درس سوم: رازی و ساخت بیمارستان
۲۱۰	پاسخ تشریحی
۲۱۵	درس چهارم: بازرگان و پسران
۲۱۷	پاسخ تشریحی
۲۲۰	درس پنجم: چنار و کدوین
۲۲۱	پاسخ تشریحی
۲۲۵	درس ششم: سرود ملی
۲۲۶	پاسخ تشریحی
۲۳۰	درس هشتم: دفاع از میهن
۲۳۲	پاسخ تشریحی
۲۳۸	درس نهم: نام آوران دیروز، امروز، فردا
۲۴۰	پاسخ تشریحی
۲۴۳	درس دهم: نام نیکو
۲۴۴	پاسخ تشریحی
۲۴۸	درس یازدهم: نقش خردمندان
۲۴۹	پاسخ تشریحی
۲۵۳	درس دوازدهم: بخوان و بیندیش
۲۵۴	پاسخ تشریحی
۲۵۸	درس سیزدهم: روزی که باران می‌بارید
۲۵۹	پاسخ تشریحی
۲۶۳	درس چهاردهم: شجاعت
۲۶۴	پاسخ تشریحی
۲۶۷	درس پانزدهم: کاجستان
۲۶۸	پاسخ تشریحی
۲۷۳	درس شانزدهم: وقتی بوعلی، کودک بود
۲۷۵	پاسخ تشریحی
۲۷۹	درس هفدهم: کار و تلاش
۲۸۱	پاسخ تشریحی
۲۸۵	

صفحه	عنوان
۵	مقدمه
۷	بخش اول (معنی لغت، شعر و جمله‌های دشوار)
۸	ستایش
۱۲	درس اول: تماشاخانه
۲۱	بخوان و حفظ کن
۲۵	درس دوم: فضل خدا
۳۲	بخوان و بیندیش
۳۴	حکایت: درخت گردکان
۳۶	درس سوم: رازی و ساخت بیمارستان
۴۵	بخوان و حفظ کن
۴۸	درس چهارم: بازرگان و پسران
۵۷	درس پنجم: چنار و کدوین
۶۴	بخوان و بیندیش
۶۷	حکایت: زیرکی
۷۰	درس ششم: سرود ملی
۷۷	بخوان و حفظ کن
۸۱	درس هفتم: آزاد
۸۲	درس هشتم: دفاع از میهن
۹۲	بخوان و بیندیش
۹۵	حکایت: وطن دوستی
۹۸	درس نهم: نام آوران دیروز، امروز، فردا
۱۰۶	بخوان و حفظ کن
۱۰۹	درس دهم: نام نیکو
۱۱۶	درس یازدهم: نقش خردمندان
۱۲۳	درس دوازدهم: آزاد
۱۲۴	بخوان و بیندیش
۱۲۹	حکایت: بوعلی و بانگ گاو
۱۳۲	درس سیزدهم: روزی که باران می‌بارید
۱۳۸	بخوان و حفظ کن
۱۴۱	درس چهاردهم: شجاعت
۱۴۹	درس پانزدهم: کاجستان
۱۵۸	بخوان و بیندیش
۱۶۱	حکایت: حکمت
۱۶۴	درس شانزدهم: وقتی بوعلی، کودک بود
۱۷۱	بخوان و حفظ کن
۱۷۴	درس هفدهم: کار و تلاش
۱۸۴	بخوان و بیندیش
۱۸۸	حکایت: جوان و راهزن
۱۸۹	نیايش

مقدمه

به نام خدا

«بـهـ نـامـ خـداونـدـ جـانـ وـ خـردـ»
کـزـينـ بـرـتـرـ اـنـديـشـهـ بـرنـگـذـرـدـ»

کتاب فارسی پنجم برخلاف فارسی چهارم یا فارسی ششم از نظر دانش زبانی یا واژه‌آموزی خیلی پر محتوا نیست، اما شعرها و نثرهای زیبایی دارد که بخش دانش زبانی و واژه‌آموزی را کامل می‌کند. این کتاب را به دو بخش، تقسیم کردم که بخش اول آن مربوط می‌شود به معنی شعرها، نثرها، لغتها و شرح و بررسی کامل واژه‌آموزی‌ها و دانش‌های زبانی به همراه تمرین‌ها و پاسخ تشریحی. بخش دوم آن، مربوط می‌شود به تست‌های درس به درس همراه با پاسخ تشریحی کامل. در این بخش تمام لغتها، دستورها، آرایه‌ها، معنی و مفهوم و املاء و هم‌خانواده به صورت کامل طراحی شد که توانایی دانش‌آموز را مورد ارزیابی و سنجش قرار می‌دهد.

در پایان، قردان همه‌ی همکاران و دوستان خوبم هستم:

سرکار خانم آزاده امیدمهر که با حوصله و دقّت بسیار این کتاب را چندین بار خوانده‌اند و ویراستاری کرده‌اند. دانشجوی خوب، سرکار خانم فاطمه آخوندی، سرکار خانم لیلا فرحی هم سپاسگزارم که در بخش‌هایی از کتاب بندۀ را همراهی کرده‌اند.

از خانم معصومه عزیزی و مليحه محمدی آندرس که بخش‌های اول و دوم کتاب را با حوصله‌ی فراوان حروف‌چینی کرده‌اند، قدردانی می‌کنم.
امیدوارم که این کتاب مورد استفاده‌ی تمام دانش‌آموزان و معلمان گرانقدر، قرار بگیرد. همچنین منتظر پیشنهادهای ارزشمند همه‌ی دوستان خواهم ماند.

پاینده باشید!

حمید طالب‌تبار

معنی لغت، شعر و جمله‌های دشوار

و

بررسی و توضیح تمام دانش‌های زبانی، ادبی

و

واژه آموزی

بخش
اول

پدر گرفته از: کتاب مختصر السرار نظامی

قالب شعر: مثنوی

معنی واژه‌ها به ترتیب بیت‌ها

*) چاره: تدبیر، راه حل	هستی: وجود، آفرینش، جهان
که: چه کسی (به که روی آوریم؟)	خاک: در این بیت به معنی انسان
قبله: جهتی که در نماز به آن روی می‌آورند.	از پی: به دنبال
نوازی: مهربانی و نوازش نکنی، محبت نکنی.	بیم: ترس، خوف
مونس: هدم، یار	بخشای: عفو کن، از گناه ما درگذر و چشمپوشی کن
غمخوارگان: غمخواران، رنج دیدگان	بخش: نعمت دادن، چیزی را به کسی دادن
بیچارگان: درماندگان، عاجزان، نیازمندان	کریم: بخشندۀ، با کرم

این شعر، مناجات نامه است، یعنی راز و نیاز کردن انسان با خداوند که آرامش بخش دل‌ها می‌باشد.
در این شعر، شاعر به عظمت خداوند اشاره می‌کند و از او می‌خواهد که نیازش را برطرف کند. در حقیقت، این شعر بیانگر نیاز شاعر و بی‌نیازی خداوند است.

معنی بیت‌ها

بیت ۱:

ای همه هستی ز تو پیدا شده خاکِ ضعیف از تو، توانا شده

معنی: ای [خدایی] که تمام آفرینش و پدیده‌ها را به وجود آورده. وجود خاکی انسان ضعیف، با اراده‌ی تو، توانایی و قدرت، گرفته است.

آرایه‌ی ادب: ضعیف و توانا ← تضاد

نکته‌ی دستوری: این بیت از سه جمله تشکیل شده است. / بعد از نشانه‌ی ندای «ای»، منادای حذف شده ← کسی که (خدا).)

بیت ۲ :

از پی توست، این همه امید و بیم هم تو بخشای و ببخش، ای کریم

معنی: تمام امید و ترس، برای تو (به دنبال تو) است؛ بنابراین، ای خداوند بخشنده، نعمت‌هایی را به ما ببخش و از اشتباهات و گناهانِ ما، بگذر (از گناهانِ ما، چشم‌پوشی کن).

آرایه‌ی ادبی: امید و بیم ← تضاد

نکته‌ی دستوری: این همه امید و بیم ← گروه نهادی / کریم ← منادا (ای کریم، یک جمله به حساب می‌آید.)

دو واژه‌ی «بخش» و «بخشای» را نباید به جای هم به کار ببریم؛ این کار، اشتباه است.

بخش از مصدر «بخشیدن» و بخشای از مصدر «بخشودن» است.

بیت ۳ :

چاره‌ی ماسازکه بی‌یاوریم گر تو برانی، به که روی آوریم؟

معنی: مشکل ما را که بدون یاور هستیم، برطرف کن. اگر ما را از درگاه‌ت، دور کنی، ما به کس دیگری نمی‌توانیم پناه ببریم.

آرایه‌ی ادبی: روی آوریم ← کنایه از پناه ببریم.

نکته‌ی دستوری: این بیت از چهار جمله، تشکیل شده است که به ترتیب، امری، خبری، خبری و پرسشی هستند.

بیت ۴ :

جز در تو، قبله نخواهیم ساخت گر ننوایی تو، که خواهد نواخت؟

معنی: ما، فقط، در گاه تو را به عنوان قبله، انتخاب می‌کنیم، اگر تو ما را مورد لطف و مهربانی خودت قرار ندهی، هیچ کس دیگری به ما محبت نمی‌کند.

بیت ۵ :

یار شو، ای مونس غمخوارگان چاره کن، ای چاره‌ی بیچارگان

معنی: ای [خدای] که همدم انسان‌های رنج کشیده، هستی، یاریمان کن. ای برطرف کننده مشکلات بیچارگان، چاره‌ای برای مشکلاتِ ما، بیندیش.

نکته‌ی دستوری: یار شو ← جمله‌ی امری / چاره کن ← جمله‌ی امری / منادی «کسی که» یا «خدای» در هر دو مصراع، حذف شده است.

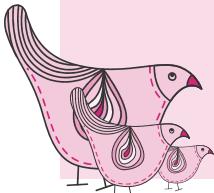
واژه‌های مهم املایی

هستی - ضعیف - امید - ببخشای - چاره - قبله - ننوایی - خواهد نواخت - مونس غمخوارگان - بیچارگان

واژه‌های مخالف

هستی ≠ نیستی / ضعیف ≠ ناتوان / امید ≠ بیم / بیچارگان ≠ توانمندان

هم خانواده‌ی واژه‌ها

ضعیف ← مُستضعف - ضُعْفاً - ضَعْف

کرامت ← تکریم - مَكَارِم

مونس ← أُنس - انيس - مَأْنَوس

تاریخ ادبیات

نظمی (۶۱۴ - ۵۳۰ ه.ق): شاعر نامدار ایرانی، معروف به نظامی در شهر «گنجه»، از شهرهای امروزی جمهوری آذربایجان، به دنیا آمد. در جوانی به تحصیل ادب و تاریخ، همت گماشت. داستان پردازی در منظومه‌های او به اوچ می‌رسد. آثار نظامی عبارت‌اند از: مخزنُ الآسرار (با موضوع اخلاق، پند و حکمت)، خسرو و شیرین، لیلی و مجnon، هفت پیکر و اسکندرنامه.

قالب شعر

قالب این شعر، مثنوی است. مثنوی (دوگانی) به شعری گفته می‌شود که در هر بیت آن، قافیه‌ای جداگانه به کار رفته است؛ یعنی هر بیت آن، قافیه‌ای مستقل دارد و با بیت دیگر از نظر قافیه در ارتباط نیست.

مثنوی، دست کم، دو بیت دارد اما حداکثر آن معلوم نیست.

قافیه‌های بیت‌های شعر «ستایش»:

بیت اول: پیدا و توانا ← قافیه (شده ← ردیف) / بیت دوم: بیم و کرامت ← قافیه (ردیف ندارد.)

بیت سوم: یاوریم و آوریم ← قافیه (ردیف ندارد.) / بیت چهارم: ساخت و نواخت ← قافیه (ردیف ندارد.)

بیت پنجم: غمخوارگان و بیچارگان ← قافیه (ردیف ندارد.)

شكل قرار گرفتن قافیه‌ها در قالب مثنوی

آفرینش

درس اول: تماشاخانه
درس دوم: فضل خدا

فصل اول

درس اول

تماشاخانه

پرگرفته از: کتاب آفریده های ساکت خدا، نانسی سویتلند
ترجمه: حسین سیدی

نوع نشر: ترجمه (ساده)

معنی واژه ها به ترتیب سطرها

نگاشته: نوشته

تماشاخانه: جایی که در آن، چیزی به نمایش، گذاشته شود.

موضوع: مطلب، چیزی که درباره آن گفت و گو می کنند.

سرشار: لبریز، پر، لبالب

آفرینش: خلقت، به وجود آوردن

شگفتی ها: عجایب، پدیده های عجیب

شکننده: ظریف و نازک

پدیده: چیز تازه به وجود آمده، نوظهور

سنگلاخ: زمینی که در آن، سنگ فراوان باشد.

لطیف: زیبا، نرم

سردر می آورند: می روند و رشد می کنند.

عجیب: شگفت آور، غریب

هیس: ساکت! این واژه، یک شبه جمله است و در شمارش

تماشا گاه: محل تماشا و گردش

جمله، یک جمله به حساب می آید.

درنگ: توقف، سکون

توصیف: وصف کردن

مقایسه کنیم: بسنجیم

مخملی: از جنس محمل، نرم و ملایم

سر به فلک کشیده: بسیار، بلند، مرتفع

تالاب: جایی که آب در آن جمع شود و بماند، آبگیر، بر که

تأمل: اندیشه، درنگ

می تند (تار می تند): می بافند

عالمان: دانایان

سرزده: بی خبر

کردار: عمل، رفتار

نویسنده در این درس یادآور می شود که: تمام پدیده ها و آفریده های خداوند دارای هدف، نظم و زیبایی خاصی هستند. خداوند برای خلق هر یک از این پدیده ها، نظم و ترتیب چشمگیری را به کار برد است. تمام این موجودات، در حقیقت، ستایشگر خداوند هستند و خدا را می پرستند. انسان خودمند و خداشناست، با دیدن این همه پدیده ها به عظمت خدا، پی می برد.

معنی بعضی از جمله‌های دشوار

هر کدام از این پدیده‌ها، تماشاگه‌ی برای دیدن زیبایی‌های آفرینش و ایستگاههایی برای اندیشیدن هستند.

معنی: هر یک از این چیزهای تازه به وجود آمده، محلی برای تماشا کردن و دیدن زیبایی‌های آفرینش خداوند و جایی برای فکر کردن و اندیشه کردن درباره‌ی آن‌ها هستند.

عالی تماشاخانه‌ی شگفتی‌های آفرینش است. یعنی به هر طرف که نگاه می‌کنیم، آفریده‌های زیبای خداوند را می‌بینیم.
این جهان، دفتری است که خدای مهربان، به پاکی و زیبایی در آن نگاشته و می‌نگارد.

معنی: دنیا جایی است که در آن، پدیده‌های عجیب و شگفت‌انگیز آفرینش به نمایش گذاشته می‌شود. یعنی به هر سمت، نگاه می‌کنیم، آفریده‌های زیبای خدا را می‌بینیم. این جهان مانند کتابی (دفتری) است که خداوند مهربان در آن، پاکی‌ها و زیبایی‌ها را نوشته است.

آرایه‌ی ادبی: این جهان به دفتر مانند شده ← تشبيه

↓
منظور از «پاکی» و «زیبایی»، کارهای شایسته و انسانی و پدیده‌های زیبای این جهان است.
↑

همین علف‌های نازک و لطیف، از میان سنگلاخ، سردر می‌آورند.

معنی: همین علف‌های نرم و ظریف، از میان زمین‌هایی که پر از سنگ است، رشد می‌کنند و می‌رویند.

آرایه‌های ادبی: سر در آوردن علف ← جان بخشی / سر در می‌آورند ← کنایه از می‌رویند.

آسمان، آبی آبی است و یک تکه ابر ساکت در آن شنا می‌کند.

معنی: آسمان صاف صاف بود و فقط یک تکه ابر کوچک در آن در حال حرکت بود.

آرایه‌های ادبی: ابر ساکت ← جان بخشی / آسمان به دریا تشبيه شده که ابر در آن شنا می‌کند.

صدا شبنم صبحگاهی را، هنگامی که سرزده به خانه‌ی برگ، وارد می‌شود؟

معنی: [آیا تو] به هنگام صبح، صدا شبنم را که بی‌خبر بر روی برگ گل‌ها و درختان می‌نشیند می‌شنوی؟

آرایه‌های ادبی: صدا شبنم ← جان بخشی / سرزده وارد شدن شبنم ← جان بخشی / سرزده ← کنایه از بی‌خبر، ناگهانی و غیرمنتظره

واژه‌های مهم املایی

سرشار از شگفتی‌ها - پدیده‌هایی لطیف - عجیب - سادگی - می‌گذریم - تماشاگه‌ی - ایستگاههای - عالم - بیندیشم - مقایسه
- دره‌هایی عمیق - گل و خار - طبیعت - تأمّل - ویژگی - عادت - گوارایی - موضوع - علف - سنگلاخ - محکم - دعوت - هیس
- مخملی - حلقه - صدای حشره‌ها - تالاب - چطور - عنکبوت - قار می‌تنند - صبحگاهی

واژه‌های مخالف

لطیف ≠ خشن / درنگ ≠ عجله / بلندترین ≠ کوتاه‌ترین / ساده ≠ دشوار / بهار ≠ زمستان /
زیبا ≠ زشت / پاکی ≠ ناپاکی (پلیدی) / نرم ≠ زبر / نازک ≠ کلفت / کوتاه ≠ بلند / زمین ≠ آسمان /
روشنایی ≠ تاریکی / گرما ≠ سرما

هم خانواده‌ی واژه‌ها

لطیف ← لطف - الطاف - تلطیف

عجبیب ← عجایب - تعجب - متعجب

آفرینش ← آفریده - آفریننده - آفریدگار

عالِم ← عُلما - معلّم - تعلیم

مقایسه ← قیاس - مقیاس

عمیق ← عُمق - اعماق

توصیف ← وصف - اوصاف - موصوف

واژه آموزی (مخالف یا متضاد)

به جمله‌های زیر، دقّت کنید.

(الف) او شب آمد و روز رفت.

(ب) در پاییز، شب‌ها بلند است، اما در تابستان، کوتاه.

در عبارت «الف»، دو واژه‌ی «شب» و «روز» با هم از نظر معنی، مخالف (متضاد) هستند.

در عبارت «ب»، دو واژه‌ی «بلند» و «کوتاه» با هم از نظر معنی، مخالف (متضاد) هستند.

از معنی واژه‌ها، پی‌می‌بریم که این کلمه‌ها، با هم مفهوم مخالف یا متضاد، دارند. به این واژه‌ها، متضاد، مخالف یا تضاد، می‌گویند.

فعال‌ها هم می‌توانند، تضاد زیبایی را به وجود بیاورند؛ مانند:

«گر بُرُوید یا نَرُوید، با غبان و رهگذاری نیست»

در این مثال دو فعل «بروید» (رویدن) و «نروید» (نرویدن) با هم مخالف هستند.

بهتر یاد بگیریم

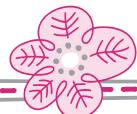
برای هر یک از واژه‌های زیر یک متضاد بنویسید.

بدان ← جمع ← مهر ← بالا ← دور ← جوان ←

پاسخ: بدان ← خوبان، نیکان / جمع ← پراکنده / مهر ← کینه

بالا ← پایین / دور ← نزدیک / جوان ← پیر

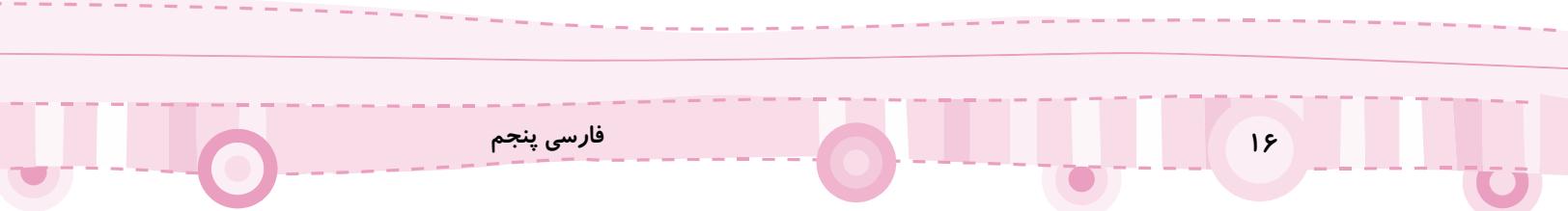
حروف (نشانه‌های) ربط درس اول نوشتاری، بخش درک متن

حروف ربط: کلمه‌هایی هستند که به تنهایی، معنی کاملی ندارند؛ اما برای پیوند دادن دو جمله، به کار می‌روند؛ مانند:

به کتاب فروشی رفتم تا او را ببینم ← («تا») دو جمله را به هم، پیوند داده است).

حروف (نشانه‌ها) ربط عبارت‌اند از: تا - اگر - اگرچه - زیرا - وقتی که - که - زمانی که - چون - سپس - بعد - چو - چون - اما - ولی - با وجود این که - و

بهتر یاد بگیریم

جاهای خالی عبارت زیر را با یکی از نشانه‌های ربط، کامل کنید.

..... می‌خواهیم عالم را بهتر بشناسیم، یک راه ساده آن است پدیده‌ها را خوب تماشا کنیم، درباره‌ی آفرینش هر یک بیندیشیم آن‌ها را با یکدیگر مقایسه کنیم.»

پاسخ: به ترتیب، نشانه‌های «اگر - که - و» متن بالا را کامل می‌کند.

«چو» و «چون»، در صورتی نشانه‌های ربط هستند که به معنی «زمانی که»، «وقتی» و «دگر» به کار بروند؛ مانند:

چو ایران نباشد تن من مباد «چو» به معنی «اگر» یا «زمانی که» حرف ربط است.
اگر «چو» و «چون» به معنی «مثل» و «مانند» به کار روند، حرف ربط نیستند، مانند:
چون شیر، شجاع باش «چون» به معنی «مانند» حرف ربط نیست.

نکته مهم

تمرین‌های مربوط به کتاب درسی

درست و نادرست

- ۱- دیدن شگفتی‌های عالم و تأمل درباره‌ی آن‌ها راه مناسبی برای شناخت است. درست نادرست
- ۲- سبزه‌ها و علف‌ها به اندازه‌ای نرم و شکننده هستند که نمی‌توانند از میان سنگلاخ، سر در بیاورند. درست نادرست
- ۳- تاریکی شب، روشنایی روز و شبنم صبحگاهی همه از آفریده‌های ساکت خدا هستند. درست نادرست

درک مطلب

- ۴- چه راه‌هایی برای شناخت بهتر این عالم وجود دارد؟
- ۵- علف سبز و لطیفی را که در میان سنگلاخ روییده است با چشممه‌ی روانی که از دل کوه می‌جوشد، مقایسه کنید. شباهت‌ها و تفاوت‌های آن‌ها را بگویید.
- ۶- منظور از آفریده‌های ساکت خدا چیست؟

تمرین‌های مربوط به متن درس اول

۷- در بیت زیر، منظور از «خاک ضعیف» چیست؟

خاک ضعیف از تو توانا شده

- درست نادرست

ای همه هستی ز تو پیدا شده

- ۸- در بیت زیر، واژه‌های مخالف، وجود دارد.

هم تو ببخشای و ببخش، ای کریم

از پی توست این همه امید و بیم

- ۹- در بیت زیر جمله‌ی امری به کار رفته است.

چاره کن ای چاره‌ی بیچارگان

یار شو، ای مونس غمخوارگان

- ۱۰- «لطیف» با واژه‌های ، و هم خانواده است.

۱۱- جای خالی عبارت زیر را کدام واژه‌ی داخل پرانتز کامل می‌کند؟

» درباره‌ی چیزهایی که هر روز می‌بینیم، راه مناسبی برای شناخت آن‌ها است.« (تعمل - تأمل)

- درست نادرست

۱۲- تمام جمله‌های عبارت زیر، امری هستند.

«نگاه کن و به صدای کوتاه و بلند، گوش بده تا آفریده‌های ساکت خدا را بشناسی.»

تمرین‌های مربوط به واژه آموزی درس اول

۱۳- در کدام گزینه، تضاد، وجود ندارد؟

- ۲) آسمان و زمین را نور آفتاب در برگرفته است.
۴) ابر و خورشید و ستاره آفرید.

۱) آوازِ عشق از چپ و راست می‌رسد.

۳) بامدادی که تفاوت نکند لیل و نهار

۱۴- در کدام گزینه، متضاد به کار نرفته است؟

- ۱) ستایشگران را از خود دور بدار و دوستان را به خود نزدیک کن.
۲) مبادا که در حکومت تو، خادم و خائن (= خیانت کار) یکسان باشد.
۳) با بیچارگان، فروتن باش و توفنده نباش.
۴) در آنان چنان بنگری که توقع داری خداوند در تو بنگرد.

۱۵- در کدام بیت، تضاد وجود ندارد؟

بشد از جهان یکسره نا امید
 از این بچه در آشکار و نهان
 جفا کرد بر کودک شیرخوار
 به خورشید نزدیک و دور از گروه

۱) چو فرزند را دید مویش سفید

۲) بخندند بر من، مهان جهان

۳) پدر مهر ببرید و بفکند خوار

۴) یکی کوه بُد نامش البرز کوه

۱۶- در کدام گزینه، واژه‌های مخالف وجود دارد؟

- ۱) یاریمان کن تا به تلاشی بزرگ‌تر و کوششی پُرشورتر بیندیشیم.
۲) کیست که بی‌لطف و هدایت تو، سعادت و موفقیت را دریابد؟
۳) به ما کمک کن تا راه راستی و درستی و نیک فرجامی را بپوییم.
۴) ای خدای همه‌ی آغازها و پایان‌ها.

۱۷- تمام واژه‌های همه‌ی گزینه‌های رابطه‌ی یکسانی دارند به جز

۴) بزرگ - خُرد

۳) نیاز - احتیاج

۱) زودگذر - ماندگار ۲) گمنامی - شهرت

ای برادر، سیرت زیما، بیمار
یا کیست آن که شکر یکی از هزار کرد
خورشید و ماه و آجُم و لیل و نهار کرد
آن را که نیست عالم غم، نیست عالمی

۱۸- در کدام بیت، تضاد بیشتری به کار رفته است؟

- ۱) صورت زیبای ظاهر، هیچ نیست
۲) فضل خدای را که تواند شُمار کرد
۳) بحر آفرید و بَر و درختان و آدمی
۴) شادی ندارد آن که ندارد به دل غمی

۱۹- برای هر یک از واژه‌های زیر، واژه‌ی متضاد بنویسید.

تاریک ←

زشت ←

گرما ←

گل ←

ظلمت ←

کوتاه ←

تمرین‌های مربوط به نوشتاری (نشانه‌های حرف) درس اول

۲۰- جاهای خالی را با یکی از نشانه‌های ربط «اما ، ولی ، چون ، زیرا ، سپس ، بعد» پر کنید.

الف) مسعود کاغذ و قلم را از احمد آقا گرفت نمی‌دانست از کجا شروع کند و چه بنویسد.

ب) کوه‌ها منبع خیر و برکت هستند هزاران چشمی از دل آن‌ها می‌جوشد.

ج) به خداوند اعتماد دارم، تمام سختی‌های زندگی را تحمل می‌کنم.

د) استفاده از وسایل نقلیه‌ی موتوری، رفت و آمد را آسان کرده است. مشکلاتی را هم ایجاد می‌کند.

ه) متن درس تماشاخانه را با دقّت بخوانید، به پرسش‌های آن پاسخ دهید.

و) گل‌ها را خیلی دوست داشت، تصمیم گرفت از این راه جانشینی برای خود انتخاب کند.

۲۱- همه‌ی گزینه‌ها، حرف پیوند است به جز

۱) اگرچه

۲) به سوی

۳) زمانی که

۴) زیرا

۲۲- در کدام گزینه، حرف «تا»، نشانه‌ی ربط نیست؟

۱) علم آموز تا کسی باشی

۳) نگر تا که دهقان دانا چه گفت

۲) رفتم تا اوچ از عطر گل‌ها رهاتر

۴) تا بینند که عیب کار از چیست؟

۲۳- در بیت: «به دانش گرای و بدو شو بلند / چو خواهی که از بد، نیابی گزنند» چند حرف ربط وجود دارد؟

۱) یک

۲) دو

۳) سه

۴) چهار

۲۴- در کدام گزینه، نشانه‌ی ربط، وجود ندارد؟

۱) چو باز آمدم کشور آسوده دیدم

۳) چون شیر به خود سپه شکن باش

۲) چون از او گشتی همه چیز از تو گشت

۴) چو خورشید تابان بگسترد پر

۲۵- جاهای خالی عبارت زیر را واژه‌های کدام گزینه، کامل می‌کند؟

«در سرمای سخت گرمای زیاد، پژمرده می‌شوند گاهی می‌بینیم همین علف‌های نازک و

لطیف، از میان سنگلاخ سر در می‌آورند، یا کف زمین سخت و محکم را می‌شکافند بیرون می‌آیند.»

۱) و - سپس - تا

۲) یا - ولی - و

۳) چون - ولی - تا

۴) و - زیرا - و

پاسخ تشریحی تمرین‌های درس اول

- ۱- درست
- ۲- نادرست
- ۳- درست

۴- راههای شناخت بهتر عالم عبارت‌اند از:

- پدیده‌ها را خوب تماشا کنیم. درباره‌ی آفرینش هر یک بیندیشیم و آن‌ها را با هم مقایسه کنیم. مطالعه در طبیعت و تأمل درباره‌ی چیزهایی که هر روز می‌بینیم.
- ۵- شباهت: هم علف سبز هم چشم، از دل سنگ، روان می‌شوند و بیرون می‌آیند.
- تفاوت: چشم، جاری می‌شود اما سبزه همان جا باقی می‌ماند و رشد می‌کند و سرسبز می‌شود.
- ۶- منظور، آفریده‌هایی که از خود صدا ندارند، اما وجود دارند و حتی خداوند را ستایش می‌کنند؛ مانند: صدای تاریکی شب - صدای روشنایی روز - رشد کردن علف‌ها - صدای شبنم صبحگاهی - صدای ماهی‌های تالاب - صدای حشره‌ها - صدای پروانه‌ها با بال‌هایی محملي
- ۷- منظور از خاک ضعیف، انسان است.
- ۸- درست بیم و امید، مخالف هستند.
- ۹- دو جمله‌ی امری به کار رفته است: ۱- یار شو - ۲- چاره کن
- ۱۰- لطیف با واژه‌های لطف، الطاف و لطیفه هم خانواده است؛ چون که در سه حرف اصلی «ل، ط، ف»، مشترک هستند.
- ۱۱- املای درست ← تأمل (به معنی اندیشیدن)
- ۱۲- نادرست نگاه کن ← جمله‌ی امری / به صدای کوتاه و بلند، گوش بد ← جمله‌ی امری / آفریده‌های ساکت خدا را بشناسی ← جمله‌ی خبری
- ۱۳- گزینه‌ی ۴؛ گزینه‌ی ۱: چپ و راست ← تضاد (متضاد) / گزینه‌ی ۲: آسمان و زمین ← تضاد / گزینه‌ی ۳: لیل و نهار ← تضاد
- ۱۴- گزینه‌ی ۴؛ گزینه‌ی ۱: دور و نزدیک / گزینه‌ی ۲: خادم (= خدمتکار) و خائن (= خیانتکار) / گزینه‌ی ۳: فروتن و توفنده
- ۱۵- گزینه‌ی ۱؛ گزینه‌ی ۲: آشکار و نهان / گزینه‌ی ۳: مهر و جفا / گزینه‌ی ۴: نزدیک و دور
- ۱۶- گزینه‌ی ۴؛ واژه‌های مخالف ← آغازها و پایان‌ها
- ۱۷- گزینه‌ی ۳؛ واژه‌های نیاز و احتیاج با هم مترادف هستند؛ اما بقیه‌ی گزینه‌ها با هم متضاد هستند.
- ۱۸- گزینه‌ی ۳؛ واژه‌های تضاد، به ترتیب گزینه‌ها عبارت‌اند از: صورت و سیرت / یکی و هزار / بحر و بر (دریا و خشکی) / لیل و نهار (شب و روز) / شادی و غم
- ۱۹- زشت ← زیبا
- تاریک ← روشن
- گل ← خار
- کوتاه ← بلند
- ظرلمت ← روشنایی
- گرمای ← سرما
- الف ← اما (اما) / ب ← زیرا / ج ← چون / د ← ولی (اما) / ه ← سپس (بعد) / و ← چون
- ۲۰- گزینه‌ی ۲.
- ۲۱- گزینه‌ی ۲؛ «تا» در گزینه‌ی ۲ مفهوم فاصله‌ی زمانی را می‌رساند و دو جمله را به هم ربط نمی‌دهد.
- ۲۲- گزینه‌ی ۳؛ حروف (نشانه‌ها) ربط ← و - چو - که
- ۲۳- گزینه‌ی ۳؛ در گزینه‌ی ۳، چون به معنی مثل و مانند است و حرف ربط نیست.
- ۲۴- گزینه‌ی ۴.
- ۲۵- گزینه‌ی ۲.